

10. ԴԱՍԸՆԳՈՒՄ

“Քանի առաւել առա զամանցուն է հայողոյ եւ զսրով ստորպարթին նոց յըրաբիշն եւ ի Դասագործ... Ասուու,, Ըստ. Հեր. Էջ 8:

Այս բառով կը թարգմանուի յերաօրդէն (Պատառական փիլիտպայութեան) Արարիչ Աստուծեր. այսոք Դասուր՝ եւ որպէս դիսուրուն զըրաբիշն ի պակասութենէ ասացին անդ. Էջ 8. “Արտաքից քան զըրաբիշն եւ դիսուրուն եւ զեւրակին մըր. Էջ 21. “Զայս պատարագ... մատուցանէ Դասուրուն” Էջ 61. “Արտաքից քան զըրաբիշ Դասուր Հայրին 199 “զեւզիմք իսկ դիսուրուն Արտաքան. Էջ 229. տես նաև էջ 9, 10, 83, 160, 189 եւ այլն.”

11. ԴԱՐՉ

“Արին զնա (զայր) ի բոլոր սրտէ, եւ այնուն սա դարձ երաթ զնոն Բանին նորու,, Ըստ. Հեր. Էջ 52:

Ըզաքրուած բառերը կ'ուզեմ ո՞յժուուուրուն (sine adversatione ինչպէս ո՞վի լատ. թարգմանութիւնը, Էջ 193 ծան. 7). Հմատ. “յեւուբը ա՞նիւն,” (իբրև ադվածական) ՀԲ. Բ. Էջ 357 “Զարան յիս մեղք յեւուբը ա՞նիւն,” “զուման իշխանութեամբ պատրեալ յեւուբը ա՞նիւն,” Ճ. Ա.:

12. ԹԻՐՔ

1. “Զանց առնելով գորառք մարդկութեանն, Ըստ. Հեր. Էջ 140.

2. “Անցանն ըստ դիրս աւրինացն ազատութեանն,, անդ. Էջ 143.

3. “Ի ծեն աւրինացն դրի սանձեցնն..., անդ, Էջ 211:

Իբրևնեայ թարգմանէց այսպէս կը թարգմանէ Նոմոս, լեշ (օրէնք) բառը: Այս վկայութիւններով ՀՔ. ին այլեւայլ իմաստներով յառաջ բերած թէր կարելի է ի մի ամփոփել որէնէ նշանակութեամբ. Դիբ կարգի. Փէլ. յաղագոս ոգուց թէլ: Փէլ. վկարք եւ թէլ աւուրցն կանոնց. ՅԱ. Ի. ու. թէլ-օրէնքս ու ընդդէմ եւ բնական իմաստութեանն ՀՔ. վկասակարար եւ թէլ: եւ ոչ բնութեամբ. Անդ.:

Փիլին ունի բրուն-ճ ԶԱՅԱՌՈՒԵԴ հրամանն, աւրէնս եւ բրուն-որը են առ ի ճշմարտութիւնն. Ժ. Բան, Էջ 231:

(Ճ. Բան-ի էլլ.)

Հ. Ա. Վարդասեան

Ա Ս Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

—

Թ Ա Ր Ա Մ Ա Ր Ա Բ Ի Խ Ե Տ Ե Տ Ի Տ Ե Լ Ա Ա Յ Ա Յ
Մէջ. Հ. Ա. Պատութեան նուիրած է համառօտ ուսումնամասիրութիւն մը՝ Միջնադարեան սաղսաց թաթու Թոփաթեցւոյց,, ուր կը հրատարակ նաև 8 տաշ (Բ.Զ.Մ. 1910, Էջ 207—208, 273—82:

Թաթուով մասին կենսագրական գծեր յայտնի չեն. ինչպէս յարակից յորչորդակն ոց կու տայ, անիկա բնիկ Թոփաթեցի էր ծննդեամբ, ապրած “թօք դարու կէսէն վերջը,, Հաւանականարար երգած օստրութեան մէջ Եւ հաստակ կամ Խրիմ, Ա'երեւայ թէ եղած է մտերիմ կամ ուսուցիչը Թոփաթեցի Ստեփանոս աղասացի:

Պոտութեանի ծանօթ են թաթուով անուամբ 10 հայերէն եւ նղնչափ տաճկերէն (կամ լաւ եւ թաթարերէն) աաղեր: Հայերէն տաճերն հետեւեաներն են ըստ սկզբնաւորութեան.

1. Աստուած անեղ եւ աննրինան երկլպագելիք Երրորդութեան.

Հրտ. Բ.Զ.Մ. 1910, Էջ 274—75.

2. Ես յուսով հաւատով առ թեզ յոսանամ, Աղախին եմ արեամբ զլնած քո ծատան.

Հրտ. անդ. 275.

3. Երտսասալէմ քաղաք մի կայ:

4. Թէ կ'ուզես որ հոգոյդ ճարտակ գու անես, ԶԱՍՈՒԾՈՒ աէրն ի քո սրբտէդ չընանես.

Հրտ. Բ.Զ.Մ. անդ. 275—76:

5. Հազար կենդանակերպ Աստուած ստեղծել է Զամէնին Աղամանյ ննազանդ արել է.

Հրտ. անդ. 276—79:

6. Հայ մուսար յամիս մարտին ծատերն ամենայն ծաղկին

Հրտ. Բ.Զ.Մ. 1862, Էջ 67: — Կաստանեաց Միջնադարեան տաշ. Բ. 8: — ԱՐՏ. 1910, Էջ 381: — Բ.Զ.Մ. 1910, Էջ 279—80:

7. Հոգին մարմնոյն սասաց. թէ այլ ճար շունիմք:

8. Յորժամ յարեւելից ի դատաստան զաս. ելուեփս արդարաց, նոց պասկ տաս.

Հրտ. Բ.Զ.Մ. 1910, 280.

9. Ցէր արարիչ արարածոց, Դասուց անթիւ ես ' անհամար.

Հրտ. Բ.Զ.Մ. 1910, 281.

10. Վլիսասու որդի Աստուծոց, Փրկեա զնոգիս ի հըլոյ ..

Հրտ. Բ.Զ.Մ. 1910, 281—2.

Երկու անտիպներն կը հրատարակուին անշուշտ Բագլիարդի յաշորդ թուին մէջ կամ արտատպութեան ժամանակ:

Քանի որ խօսքը միջնադարեան միջակ տաղասացի մը վրայ է, որուն տաղերն առաջին անդամ լիս կը տեսնեն, ի հատարելութիւն պատշաճ կը համարիմ յանձնել հրատարակչին ու շաղրած թեան հետեւեալ կետերը:

Թէ արդեօք վերոյիշեալ տաղերն ամբողջ լութեամբ կը ներկայացընեն թաթոս թոփաթեցւոյ գործերը այս մասին կարծիք չէ յայտնուած, ինչպէս նաև թէ յիշեալ տասը հայերէն տաղերն թոփաթեցւոյ ձեռքէ են անկասկած: Վերջին կէտի մասին Հ. Պոտոքեան կասկած չունի, գուէ իրւուն “ծանօթ չէ թոփաթեցիւն դուրս ուրիշ թաթոս երգիւ”, (Բ.Զ.Մ. 1910, էջ 274):

Ինձի ծանօթ են հետեւեալ տաղերու հեղինակ թագէուններ:

1. Թաղէուս երէց Թոփսամեցի կամ Եւրոպիացի Համազաւապեան, որ ունի 1686—1690ի մէջը գրուած պատմական յայսին գործը մը “Մենօր լցիալ Թուղէոսի”, սկզբնաւորութեամբ, զըր հրատարակած է Հ. Գ. Գալէմբարեան 1887ին (“Հանդ. Ամս.,” էջ 168—72, 194—97):

2. Թաղէուս երէց, որ պարած է մերձաւորապէս 1550էն յառաջ, գուէ այդ թուականին օրինակուած բերլինեան թ. 100 շեռադիմուն կը պարունակէ թաթէոսի հետեւեալ երկու տաղերը.

Ա. Այլ ես նուաստ հոգուով տիկար,
Ես անիմաստ փծուն յիմար . . .
Ես Թաթէոս հոգով շիւար,
Ճօնք կ'աղաչեմ հարը եւ եղրարը:

Թ. 100, թշ. 314ա.

Բ. Այլ բան ի Թաթոս երիցուէ.
Բարբառելով առ քեզ գոչելիք
Բախւամիք զիկրու պատառեմք:

Թ. 100, թշ. 314ա:

3. Մեր Մատենադարանի թ. 671, թշ. 67ա—68բ ունի Տաղ մը “Դ վերայ խաչե, այսպիսի սկզբնաւորութեամբ:

Խաչն եղիցի մեզ պահապան
Յայսմ՝ նետէ մինչ ի վախճան
. . . Թաթուն ասաց զայս բաները,
Նա Քրիստոսի անպէտ ծառան . . .:

Այս տաղը ինչ ինչ կրծառութեարով կը գտնուի նաեւ թ. 663, թշ. 66ա շեռագիր տաղարանին մէջ, ուր սակայն վերջին տունն դուզ ձգուած է եւ անոր տեղ Աստուածատուր զրիչն նոր յիշտակագրով մը իրեն համար աղօթք կը ինդրէ:

4. Կայ գարձեալ թագէոս անուն տաղաւաց մը, որ ժամ դարուն ողբացած է Հայաստանի աղէտները, Տաղ յաղագո հարուածոց աշխարհին Հայոց յերեսաց Պարսից:

5. Թօփաթեցին տարբեր անձ է նաեւ ծննդեան մէղեդին “Թագաւոր փառաց խոնարհաւալ ի հայրական ծոցոյ . . . երգին թագէոս, ինչպէս սկզբնատուք կը կասպին (Հրա. Բ.Զ.Մ. 1875, էջ 351, եւ 1910, էջ 274):

Տաղն “Տէր պարիչ արարածոց,,

զոր Հ. Պոտուքեան հրատարակած է յանուն թաթոսի, մեր Մատենադարանի երկու Տաղաւանք թ. 344, 38ա, թ. 671, 15ա ունի “Թորոս Տարօնեցւոյ, անուամբ, մէջ լոնդ մէջ թաթարերէն տողերով: Խորագիրն է թ. 344ի համեմատ (թ. 671 սկզբէն թերի է). “Ի Թոռորուէ Տարօնեցւոյ ասացեալ է,, Վերջառութիւնն է երկու շեռագրաց մէջ ալ:

Գերի Թորոս մըտօք յիմար,
Մեղօք դարձեր ես կունա՞թեար . . . :

Մեր երկու ձեռագրաց միութիւնն կարծել կու տայ ինչ, թէ թարոս անունն աւելի վաւերական է քան թաթէոս: Մեծ. Հ. Պոտուքեան իր շեռագրաց մասին ձշրիտ համար չէ տուած: Երկու անունքս Թորոս = Թաթոս, Տարօնեցի = Թոփսամեցի գիւրաւ կրնային շփոթուիլ:

Տաղն “Հոգին մարմնոյն ասաց,,

կը գտնուի նաեւ մեր Հ տաղարանին մէջ (Ընդօրինակուած 1605ին գրուած Կերլայի Ս. Երրորդութեան եկեղեցւոյն տաղարանին (անս Զաքարիա եւլ. Գնունեաց, էջ 24), թշ. 263ա: Նոյն շեռագիրն ունի նաեւ “Ճառը թաթոսի է ասացեալ. Ցեսայքի նուրտի նուրտան ալ,, սկզբնաւորութեամբ թաթարերէն տաղն (թշ. 273բ):

Հ. Ն. Ասոնսն

